

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kiøbenhavns Pris i Danske Samfund 11te Februar 1841

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kiøbenhavns Pris i Danske Samfund 11te Februar 1841", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_696-txt-shoot-idm106.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I

Kiøbenhavns Pris i Danske Samfund 11te Februar 1841.

Kiøbenhavn. Trykt hos J. D. Qvist, Bog- og Nodetrykker, Badstuestræde Nr. 124.

II

Mel. Olaf Konning og Broder hans.

- 1 **K**onning havde sig Kiøbenhavn,
Frederik var den Konges Navn,

Kiøbenhavn,

Frederik var den Konges Navn,
Karl for sin Hat var Sverrigs Drot,
Meende det ei med Fredrik godt.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 2 Skaane tog han som ingen Ting,
Kjørde med Danmark slemt i Ring,

Ingen Ting,

Kjørde med Danmark slemt i Ring,
Maaneder sex ved Vesterport
Spilled han Bold, men vandt ei stort.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 3 Kiøbenhavn, sagde han med Brall,
Sletter jeg ud af Stæders Tal,

Han med Brall,

Sletter jeg ud af Stæders Tal:
Stikker i Sky du stolt og prud,
Brat er din Glands et Stjerneskud.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 4 **|||**Sværde klirred og Kugler peb,
Hungeren sved, og hardt det kneb,

Kugler peb,

Hungeren sved, og hardt det kneb,
Død i sin Rede dog vor Drot
Kaared for Liv med Skam og Spot.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 5 Rygtet bar i en liflig Stund
Tidender nye fra Øresund,

Liflig Stund

Tidender nye fra Øresund:
Dannemarks Ven har vundet Slag,
Fienderne fik det glatte Lag.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 6 Klokketaarne i Kiøbenhavn
 Tjene til Nød for Bjerg og Bavn,

Kiøbenhavn

Tjene til Nød for Bierg og Bavn,
Opdam, det lød, med Flag i Top,
Seiler paa Stads nu Sundet op!
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 7 Hollands Flaade med Seiers-Flag
 Lagde i Havn ved høily's Dag,

Seiers-Flag

Lagde i Havn ved høily's Dag,
Skibe i Flok med Kiød og Brød
Bored i Sænk al Hungersnød!
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 8 Skumle stode i Uger ti
 Taarnene tyst med Klokker i,

Uger ti

Taarnene tyst med Klokker i,
ivMeldte nu lydt med Sang og Klang
Himmelens Smil til Danevang.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 9 Vinter-Stormen fra Øst og Vest
 Jordskælv os bød, men blev til Blæst,

Øst og Vest

Jordskælv os bød, men blev til Blæst,
Voldsmanden sank med Sorg i Grav,
Voldene steg ved Sø og Hav.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 10 Bjelder klinge og Kaner gaae
 Hvor i den Storm Vindfælder laae,

Kaner gaae,

Hvor i den Storm Vindfælder laae,
Høieloft staaer i Gaden bred,
Der hvor de faldt ad Volden ned.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 11 Blide-Maaned er end saa hvid,
 Som den var da i Stormens Tid,

End saa hvid,

Som den var da i Stormens Tid,
Vinteren er endnu saa kold,
Som da de stred om Vestervold.

Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 12 Blide-Maaned om Mai dog spaaer,
Deiligst paa Jord er Danmarks Vaar,

Mai dog spaaer,

Deiligst paa Jord er Danmarks Vaar;
Volden er høi og Vangen skiøn,
Søen er blank og Bøgen grøn.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 13 vMaste-Skoven er hvid og graa,
Klæder dog kiønt paa Bølgen blaa,

Hvid og graa,

Klæder dog kiønt paa Bølgen blaa,
Bringer, med Vin, med Salt og Jern,
Tanker om Tid og Strandbred fjern.
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

- 14 Gid, saalænge som Øresund
Bugter sig om den grønne Lund,

Øresund

Bugter sig om den grønne Lund,
Fuglenes Sang om Kiøbenhavn
Tone i Sund fra hver en Stavn!
Det er saa favert ved Sundet at færdes!

Mel. Danmark deiligst Vang og Vænge.

- 1 **D**anmarks Hovedstad den ranke,

Reist ved Øresund,

Havfru-Buur ved Søer blanke,

Bygt i grønne Lund,

Munter, kæk og mild og rolig
Kæmpe-Havn og Konge-Bolig,
Giennem Middelalders-Striden,

Steg i Nyaarstiden!

- 2 Under Valdemar den Store

Dukked op i Havn

Borgen, og kom brat for Or'e,

Under Axels Navn;

Smalt dog kun var Byen grundet:
Sild gik op i Katte-Sundet,
Ulke smaa sig kunde bade

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Midt i Laxe-Gade!

3 VIØsterport ved Østergade
Stod med Hængelaas,

Skillingsmanden havde Stade

Midt paa Hallandsaas,

Nørregade laae paa Landet,
Op i Pustervig løb Vandet,
Danned Dam for Rosengaarden,

Nu til Kultorv vorden!

4 Hvor nu smukke Piger vandre
Pænt med Silkesko,

Favned Søerne hverandre,

Saa Havfruer loe;

Krybe maatte da som Sneglen
Færresvogne giennem Veilen,
Vovelig og smal var Gangen

Ogsaa over Spangen!

5 Under Oldenborger-Stammen
Voxde godt i Ly

Holmene med Vænger sammen

Til vor Kongeby,

Det er Axelstad hin bolde,
Kiøbenhavn med grønne Volde,
Som dog stod i Ilden Prøve,

Under Gyldenløve!

6 Hængde den i gyldne Kiæder,
Under Himmel blaa,

Sagde Karl Iiskampe-Træder,

Jeg den skulde naae;

Men var Giærderne end lave
Da om Dannerkongens Have,

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Steenbuk fandt dem dog for høie,

Lukde brat sit Øie!

7 vilja, engang i Blide-Maaned,
Vinternatten kold,

Mange Svenske Kæmper daaned

Under Vestervold,

Vaagned aldrig meer af Dvale,
Hørde ikke Hanen gale
Til de Danske sit Godmorgen,

Slukt er Hjerte-Sorgen!

8 Saa med Bøsse og med Blide,
Hugg og Hammerslag,

Kæmpede ved Midnatstide

Kongens Vennelag:

Krigsmand, Boglærd, Handskemager,
Adelsmand og Smed og Bager,
Kæmped, seired hele Staden,

Hist i Storme-Gaden!

9 Kiøbenhavn har dermed vundet
Frihed, Roes og Ry,

Pige-Klyngen, rosenmundet,

Synge høit i Sky:

Skjoldmø-Ætten ei uddøde,
Smykked sig med Roser røde,
Gienfødt for ei længe siden,

Midt i Nyaarstiden!

10 Synges skal i samme Tone
Om den Ædelsteen,

Som i Danner-Kongens Krone

Funkler klar og reen,

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Fundet kun i Danmarks Have,
Hovedstadens Nyaarsgave:
Magt til Alt hvad Hjertet nænner

Mellem Perle-Venner!

¹¹ VIII Adels-By, som Bjerg paa Sletten,
Folke-Hjertet kiær!

Viis, du er af Helte-Ætten,
Skjoldmø-Navnet værd:

Friheds Tolk for Drot og Rige,
Ædelmodig, blid tillige,
Rigets Værn og Rigets Smykke,
Speil for Danmarks Lykke!

¹² Da, til Nyaarstiden endes,
Som fra den opstod,

Vidt du skal i Verden kiendes,
Som en Dannebod,

Overalt, hvor Konge-Flaget,
Kronet i Skiærthorsdags-Slaget,
Minder om hvad du har øvet,
Skudvant og ildprøvet!

¹³ Valdemar den Stores Dotter,
Døbt af Axel Hvid,

Dronning giæv for mange Drotter,
Kæk i Storm og Strid,

Hjertes kud af Skjoldmø-Ætten!
Længe blomstre du paa Sletten!
Længe leve du i Sangen
Over Svane-Vangen!!

N. F. S. Grundtvig.